

Der er ingen grund til at skjule, at aftaler også er bureaukrati, for man skal jo først leve op til nogle kriterier. Altså skal de specificeres. Altså skal man lave papirer på målinger og ditten og datten. Jeg vedkender mig det blankt. Men det viser noget om den klassiske situation, hvor man siger: Vi ved godt det her giver bøvln administrativt – altså besvær – men vi har nogle hensyn til omkostningsniveau osv. osv.

Jeg vil nævne et andet eksempel, nu da der har været udvekslet alt det med, hvem der er skyld i hvad. Jeg tror at kunne huske, at vi jo alle sammen har været enige om – sigtet var vi i hvert fald enige om – at man skulle indberette CPR-nr. på medarbejdere for at undgå, at folk hæver bistandshjælp og dagpenge, samtidig med at de hæver en løn et eller andet sted. Det er der ikke noget folketingsmedlem, der kan være imod. Vi ønsker ikke det misbrug.

Nu prøver vi så i øvrigt i forbindelse med denne her rapport, om vi kan gøre det meget nemmere at få det dér klaret, så vi stadig væk har kontrollen. Men vi er enige om, at der er nogle hensyn, vi også vil tage i samfundet, og så koster det et eller andet på karusellen, når vi vinder noget på gyngerne.

Det er de hensyn, der hele tiden har været der. De var der under den forrige regering. De er der under denne regering. Men det skal jo ikke forplumre, at vi virkelig oprigtigt ønsker at gå videre ad den vej, der er lagt frem, og prøver at tænke os bedre om, så vi kan undgå nogle af de her byrder. Tak.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bestemt ikke forsvare det bureaukrati, der er alt for meget af i vores samfund. Jeg skal heller ikke forsvare denne her regerings måde at lave lovgivning på, den er nogle gange aldeles uforståelig. Men derfor skal man alligevel ikke røre bager for smed.

Hr. Flemming Hansen nævnte et eksempel: INTRASTAT. Hvem har lavet INTRASTAT? Hvem har lavet det sæt regler, der ligger dér? Er det regeringen? Nej, det er det ikke. Det er EU. Det er jo Unionen, der har påtvunget os den ene tåbelige regel efter den anden forsynet med den ene mere tåbelige sætning end den anden, som gør, at ingen mennesker kan læse eller forstå det. Og jeg forstår godt, hvis regeringsembetsmændene nogle gange har svært ved at oversætte tåbelige EF-direktiver til et forståeligt dansk.

Mon ikke det er sådan, at ni ud af ti, ja, måske 95 ud af 100 af de tåbelige citater, som man kunne læse op fra denne talerstol, har deres rod i EU i Bruxelles og i alle de kontorer, der er dernede? Mit spørgsmål til både Venstre og De Konservative er: Når man nu fører sig sådan frem, som man gør, var det så ikke på sin plads med en lille bitte anelse af EU-kritik?

(Kort bemærkning).

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal gøre en indrømmelse over for erhvervsministeren og sige, at når min kone og jeg er oppe at skændes derhjemme, og jeg kan se, at hun har ret, så giver jeg hende altid ret, og så holder diskussionen op. Og det var det jeg konstaterede at erhvervsministeren gjorde – altså gav mig fuldstændig ret – og så er der jo næsten ikke noget at gå på talerstolen efter.

Jeg kan kun sige til ministeren, at vi er enige. Derfor skal vi også løse problemerne sammen, og vi skal først og fremmest blive enige om at løse dem nu. Lige nøjagtig nu.

Til hr. Frank Aaen vil jeg gerne sige, at jeg næsten var klar over, at den med EU ville komme. Hr. Frank Aaen kan jo ikke gå på talerstolen uden at nævne EU's negative sider, og det er klart, at dette da er en af EU's negative sider. Men jeg tror nu nok, at Danmarks Statistik med lidt smidighed kunne gøre dette her væsentlig enklere.

INTRASTAT, som det jo hedder, er det mest komplicerede, jeg nogensinde har set, og det kan vi simpelt hen ikke være bekendt, uanset om det er EU, eller hvem der står bag. Det kan laves dobbelt så let, eller også kan Danmarks Statistik selv få lov at udfylde skidtet.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg har to bemærkninger. En til ministeren, der siger, at vi er enige om at begrænse dette. Lad os så holde fast i det, og lad os holde fast i den enighed, som blev manifesteret her for et år siden. Og så beder jeg til, at ministeren og hendes kollegaer holder fast og siger, at nu vil vi ikke længere acceptere, at Danmarks Statistik og alle mulige andre alligevel lader bureaukratiet vokse på trods af den enighed, som blev manifesteret her.

Den anden bemærkning er til hr. Frank Aaen. Jeg har jo gjort mig den ulejlighed at stille ministeren nogle spørgsmål: Hvor mange af disse spørgeskemaer osv. skyldes EU? Så fik jeg en